

Uboga majka te je pozvala tam od hišice nad našo postajo. Skočila si kakor srnica; kozice in jagnjeta so se zgnetla okrog tebe, zapeli so zvončki in kraguljčki in hajdi navzgor pevajoč:

Lepo peva slavujak u zelenoj šumici,
u zelenoj šumici, na tananoi granici,
otud idu tri lovca, da streljaju slavuja,
on se njima molio:

„Nemojte me streljati, ja ću vama pevati
u zelenoj baščici na rumenoj ružici.“

Uvatiše tri lovca i odneše slavuja,
metnuše ga u dvore, da im drage veseli,
neče slavuj da peva, nego oće da jadi;
odneše ga tri lovca, i pustiše u luge
stade slavuj pevati:

„Teško drugu bez druga,
teško drugu bez druga,
i slavuju bez luga!“

Mrtvemu kanarčku.

*Zlati je umrl kanarček . . .
Sredi loga v grobu spi,
tam, kjer bor šepeče tihi,
tiha smrečica molči . . .*

*Mirno spi, kanarček zlati,
v grobu nič se mi ne boj!
Saj kraj tebe čuva vedno
loga širnega pokoj.*

*Palčki lepi v lepi noči
prišli bodo k tebi v vas,
stražili ti bodo grobek,
peli bodo ti na glas.*

*Oj, do jutra bodo peli
ti na grobu — tri-lili —
pesmi žive, ki si nosil
v drobnem srčecu jih ti.*

*V jutru pridejo metulji,
ptice pridejo lepó,
in ves dan igrali bodo
se na grobu ti glasno.*

*Pravili o rožah bodo,
o radosti sred poljá
in o vetrecu pomladnem
in o solncu vrh neba.*

*Tiho v grobu boš poslušal,
tihó v grobu se smehljal,
oj, najlepše sanjal sanje,
kar jih Bogek vesni dal.*

*Sanjice ti bodo pele
tvoje pesemce vse dni,
z njimi v grobu boš prepeval
tihó, tihó — tri-lili . . .*

Jos. Vandot.